

יש דם יהודי,

יש דם ערבי,

ויש דם שמאלני.

ברפואה ידועים סוגים שונים של דם. במדינת-ישראל יש רק שני סוגים: דם יהודי ודם לא-יהודי. היחס לשניהם שונה לגמרי. עננים של רטוריקה עטפו הש"בוע את המדינה, כאשר הכל - החל בראש-הממשלה וכלה באחד רון הסקנדליסטים של גוש-אמונים - דיברו על הצורך למנוע בכל מחיר "שפיכת דם יהודי". מנחם בגין אף הודיע בהתרגשות כי יתפטר לפני שיישפך "דם יהודי".

על פי כל האמור, ברור כי כלל זה אינו חל, חלילה, על "דם לא-יהודי" או "דם ערבי". שפיכת דם כזה אינה מעוררת התרגשות, ור אין עליה איטורים דומים.

ההבדל בין שני סוגי-הדם אינו ריטורי בלבד. במציאות של ישראל הצטייר השבוע בצורה ברורה כי אין שוויון לפני החוק. יש לפחות שני סוגי-חוקים ואולי שלושה. "באוויר וברגליים". הצבא

הטיל מצור על שני חבלים - ברמת-הגולן בצפון ובחבל-ימית בדרום. היו אלה שני סוגי-מצור:

● בחבל-ימית, שם הכריזו יהודים על מרד גלוי בשלטון, הסתפק צה"ל בהקמת מחסומים, אך כל מי שרצה יכול היה לעקוף אותם. ברמת-הגולן הוטל מצור חמור, ואיש לא חמק בעוד.

● ברמת-הגולן צומצמה אספקת החשמל והמים, ונתקו הסלפונים. בחבל-ימית לא הופסק שום שירות ממלכתי.

● בחבל-ימית, שעליו אין חוק הישראלי חל, ניתן לחבריה הכנסת של הימין הקיצוני להיכנס ולצאת, על פי חוק-הכניסה שאינו חל שם. ברמת-הגולן נחסמה הדרך לפני ארבעת חברי-הכנסת הימוניסטיים, אף שחוקי-ישראל חלים שם מאז הסיפוח, ובכללם חוק-החסינות המתיר תנועה חופשית של חברי-הכנסת בכל מקום.

רק עלבור ימים, ואחרי תירוצים והשהיות, ניתן לח"כים להיכנס. ● בחבל-ימית נשלחים החיילים לפעולה, גם מול התגרות קיצונית, כשאינן בידיהם נשק חם וקר, ואף נאסר עליהם לשאת אלות, מגיני-יד ומגיני-פנים. בשכם וברמאללה מצויידים החיילים בנשק חם, והם הצטוו לפתוח באש כשעה שנערות ונערים מיידיים בהם אבנים.

השבוע, כאשר ירו חיילים "כי-אוויר וברגליים" בשכם, נפצע קשה נער בכינוו ובחזה.

● בדרום הותר לאמצעי-התיקון שורת המקומיים והזרים לפעול בי"אין-מפריע. אחרי איסור זמני, והרסיקור העומד במידה רבה לרשות התעמולה של גוש-אמונים. בגולן ובגדה נמשכה המדיניות של מניעת-הסיקור והטרדת העיתונאים.

● דם שפיר. בין שני סוגי-הדם, השפיר והבלתי-שפיר, היה סוג שלישי, שמעמדו לוט בערפל. זהו דם של "שמאלנים", היפני-נפש יהודיים, הנזעקים לעזרת הערבים.

נגדם מותר להפעיל גז מדמיע ואלות, והם נעצרים בסיטונות. אך עד כה לא הופעל נגדם נשק חם. נראה כי עדיין לא נפסקה הלכה לגבי טיבו של דם זה.

● העצמה של חדשות ביקור מיטראן, פינזי וזטיפת אדוקף היטלר.

פחות מאדם אחד מבין כל אלה בני-אדם על פני כדור-הארץ הוא (המשך בעמוד 8)

רגע אחרי הנאום: בגין נראה כבוכה, וירשובסקי, ארידור וארליך מסתכלים בדאגה

מה הקורה לבגין?

לפני ראש-הממשלה נואם, או אחרי שהוא מסיים את נאומו, נראות בפניו עוויתות. ניכר כי עליל: ראש-הממשלה סובל מכאבים עזים.

הוא חסר מנוחה בכסאו. אין הוא מסוגל להישאר במקומו כי משך כל שעות הישיבה, והוא מבקש מסדרן הכנסת שיוציא אותו מהאולם.

מוכירו האישי, יחיאל קדישאי, ואנשים נוספים, העובדים במחיר צת ראש-הממשלה, מאשרים שבגין אכן סובל מכאבים. הישיבה הממושכת אינה מועילה לו. להיפך, היא מקשה עליו.

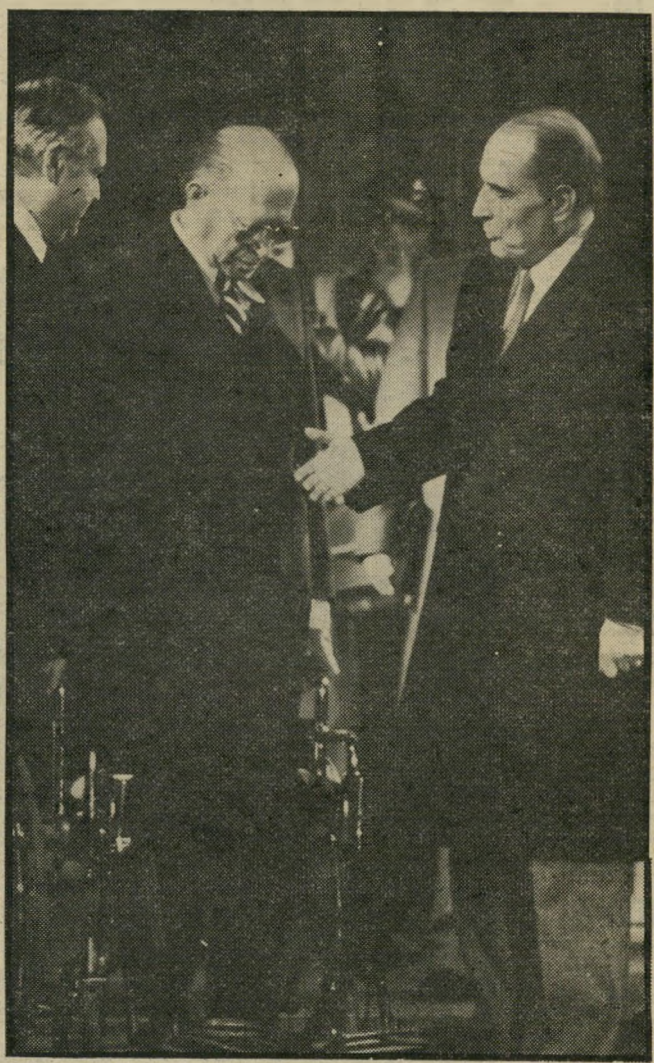
בישיבת-הכנסת, ביום השלישי האחרון, הורה בגין לסדרני-הכנסת להוציא מאולם-המליאה - שבו נערך הדיון על ההצעה להביע אי-אמון לממשלה בגלל סינוי ימית - אחרי שעה. הוא חזר לאולם רק כשהגיע תורו לזאום.

בזמן הנאום הוא היה לאדם הבריא ביותר במליאה (ראה הנדון). הוא שפע חיות, ורק פעם אחת הושיט ידו אל כוס-המים שהונח לידו. וגם זה היה רק מעשה ריטורי.

כשסיים ראש-הממשלה את נארו, מו, השתנתה לפתע הבעת-פניו. הראשון שהבחין בכך היה ש"מ חה ארליך. הוא רכן אל מנחם בגין ושוחח עימו מקרוב, כשידו מסתירה את פניו.

שרי-הביטחון אריאל שרון, וכמוהו גם שרי-האוצר יורם ארידור, הבחינו במתרחש והחרישו במבר כה. מרדכי וירשובסקי, שניסה להתקרב אל ראש-הממשלה, נרתע ושב לאחור.

רוני מילוא נדחה אף הוא על-ידי ראש-הממשלה בהינף-יד. רק שימחה ארליך המשיך לשוחח עם מנחם בגין. סדרני-הכנסת מיהרו להביא אליו את כיסא-הגלגלים. הוא עבר אליו ועזב את האולם. כל אותה עת סירטרו מצלמות של צלמיה-עיתונות והנציחו את

מיטראן מושיט ידו, בגין אינו מגיב

מדוע ראש-הממשלה, מנחם בגין (68), אינו הולך בשתי רגליו? על שאלה זו מתקשים רופאים אורתופדיים להשיב. ברור להם שהתופעה תמוהה.

לפני שלושה חודשים מעד מנחם בגין בחדר-האמבטיה בביתו. כתר צאה מהנפילה נשברה עצם ב-צוואר-הרפפור ברגלו השמאלית.

עוד באותו הלילה הוחדר לרגלו של ראש-הממשלה, מסמר ה-מכונה סמית'פטירטון, בבית-החור לים הדסה בירושלים. אחרי פער לה כירורגית אושפו ראש הממר שלה ביחידה הקרדיאלית לטיפול גמרן, ולא במחלקה האורתופדית.

הסיבה לכך הייתה ששנחם בגין נתון בטיפולו של הפרופסור מר-ווין גוטסמן, מנהל היחידה.

שיטת המיסמור בכירורגיה אורי-טוסדית מקצרת את מחלך ההחלמה עד לאיחוי השבר. אחרי גי תוח כזה אין עוד צורך להוסיף גבס לקיבוע הרגל. שלושה ימים אחרי המיסמור מסוגל החולה לעמוד על רגליו. במשך שישה שבועות אחרי הניתוח נעזר החולה בהליכון, כדי להישען עליו בזמן ההליכה. כחלוף תקופה זו נעזר החולה במקל-הליכה בלבד. זה מהר לך ההחלמה השכיח אחרי מיסמור שבר צוואר-הירך.

בגין ככה

אצי מנחם בגין המצב שורג. גם עתה, שלושה חודשים אחרי הניתוח, הוא יושב עדיין ב-כיסא-גלגלים. אין הוא פוסע יותר מעעד אחד, אלא כדי לעבור מ-כסא-הגלגלים אל מושבו באולם-המליאה. כשאנשים הנמצאים במחיצת ראש-הממשלה נשאלים מה שלומו הם משיבים: "בגין מריגיש מצויין". לעומתם, העיתונאים והצלמים המביטים בראש-הממר שלה מהציע, מבחינים באיש אחר.

בגין ככה

אצי מנחם בגין המצב שורג. גם עתה, שלושה חודשים אחרי הניתוח, הוא יושב עדיין ב-כיסא-גלגלים. אין הוא פוסע יותר מעעד אחד, אלא כדי לעבור מ-כסא-הגלגלים אל מושבו באולם-המליאה. כשאנשים הנמצאים במחיצת ראש-הממשלה נשאלים מה שלומו הם משיבים: "בגין מריגיש מצויין". לעומתם, העיתונאים והצלמים המביטים בראש-הממר שלה מהציע, מבחינים באיש אחר.